

ANTE GLAVIČIĆ

U SPOMEN KRUNOSLAVU PRPIĆU "LUKI"

Ante Glavičić
V. Čopića 22
HR 53270 Senj

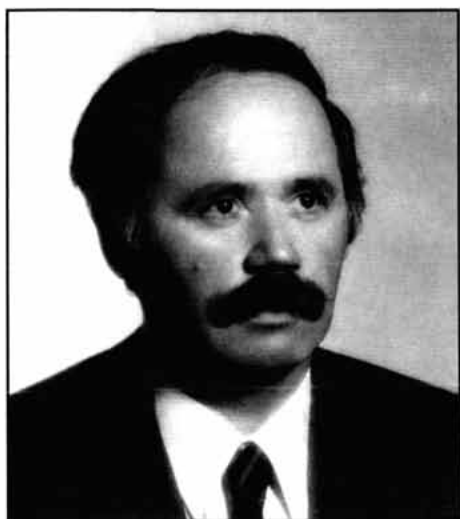
UDK:72.025(497.5):929 PRPIĆ, K.
Ur.: 1998-08-28

U krugu znamenitih suradnika Gradskog muzeja i Senjskoga muzejskog društva časno mjesto pripada dipl. inž. arh. Krunoslavu Prpiću "Luki", vrijednom savjetniku i odanom prijatelju.

Krunoslav Prpić rodio se 6. lipnja 1924. u Krivom Putu. Zarana dolazi u Senj, gdje polazi pučku školu i završava znamenitu Senjsku gimnaziju (1947.) u klasi profesora Bože Katalinića, Jaroslava Šidaka i Vice Zaninovića. Nakon mature odlazi u Zagreb i na onodobnom Tehničkom fakultetu upisuje studij arhitekture.

Po završetku studija (1956.) vraća se u Senj i zapošljava u Građevinskom poduzeću. U pravi čas, jer tada započinje nešto intenzivnija obnova i izgradnja u ratu gotovo do temelja razorenoga Senja, grada iznimne pisane i usmene riječi, golema nacionalnoga žara, duhovnosti i vjere te značajne spomeničke baštine i slikovite arhitekture. Bila su to teška vremena pritisnuta besparicom, ali i nedostatkom osjećaja življenja u spomeničkom i kulturnom ambijentu. Ni "sistem", a dijelom niti ljudi, nisu imali ni smisla ni osjećaja za kulturne vrijednosti, a kamoli viziju da se u budućnosti može živjeti i od prošlosti. Bilo se vrlo teško izboriti da se pri obnovi osigura odgovarajuća projektna dokumentacija, koja je preduvjet ako se želi uspjeti u obnovi stoljetnoga grada, zaštititi njegove spomeničke baštine i revitalizaciji u funkciji njegova razvitka.

Godine 1958. "Luka", gotovo jedini mladi građevinski stručnjak u širokom senjskom okružju, prelazi u Narodni odbor Općine Senj i preuzima

Sl. 1. Krunoslav Prpić "Luka"

složenu i osjetljivu dužnost rukovoditelja Odsjeka za komunalne i stambene poslove. Tada su se za Senj, tu našu "Sienu" i "buntovni gent", sjedištu stoljetne senjske biskupije, založili svim srcem i dušom, a u smislu što uspješnije i kvalitetne obnove, stručno i znanstveno priznati arhitekti, građevinari, konzervatori, profesori akademik Andre Mohorovičić, dr. Melita Viličić, dr. Ivo Frangeš, arh. Igor Emili, arh. Andre Čičin-Šajn, arh. Zdenko Sila, dr. Mladen Hudec, dr. Vuk Krajač i mnogi drugi, koji su osmišljeno i marljivo surađivali s gradom i Senjskim muzejskim društvom pri obnovi palače Vukasović za potrebe Gradskog muzeja, oblikovanju i obnovi kompleksa zidina i magazina oko kule Šabac - Lučke kapetanije, iskorištenju starog magazina Ježić za restoran "Zagreb" - popularniji pod imenom "Žižula" - izgradnji nove i za ono doba moderne tržnice i pekare, primjerenoga vatrogasnoga doma, izmjeni obalne vizure izgradnjom niza novih zgrada na mjestu spaljenih u ratu "Carskih magazina", inicijativama i mukotrpnom, ali i više nego uspješnoj obnovi tvrđave Nehaj, idejama oko izgradnje uskočkoga mauzoleja na mjestu porušene crkve sv. Franje, idejama oko obnove gradske vijećnice i lodže, uređenju palače Carina i zgrade Prpić za potrebe Župnog ureda i sijela senjske biskupije, izgradnji nove osnovne škole i hotela Nehaj. Navodim samo one sjajnije rezultate koje smo, zajedno s Tobom, dragi Luka, uspjeli realizirati, a nitko nam nikada nije dao nešto besplatno i nepovratno.

Danas kada s vremenskom distancom i u promijenjenim društveno-političkim prilikama sagledavamo taj pionirski posao i svu složenost senjske muzejske, konzervatorske i graditeljske baštine, mislim da dijelim mišljenje svih naših prijatelja i suradnika da se tijekom minulih 35 godina mnogo toga korisnoga učinilo, a da nije više, nismo krivi, jer to nikada nije ovisilo o nama. Dapače, mnogo toga su nam "sistemlije" osporavali i dokazivali nepotrebnim, ali smo ipak uspjeli i u Senju, a isto tako i na širem području senjske općine, poglavito u Sv. Jurju i Jablancu. No, konačni sud ostavimo mladim naraštajima.

U Senju je Luka bio poznat i kao obrambeni igrač nogometnoga kluba Nehaj. Bio je aktivan i nezaobilazan u radu Turističkog društva i zajednice, Senjskoga muzejskog društva i Savjetu Muzeja, Kulturno-prosvjetnoj zajednici i drugim senjskim udrugama, svuda djelujući kao stručnjak i osoba od pomoći i napretka. Krasila ga je još jedna ljudska vrlina - uvijek je nastojao shvatiti čovjeka i olakšati mu svakodnevne probleme, dati savjet i pomoći.

Opraštajući se od Tebe, dragi prijatelju, odajemo Ti dužnu zahvalnost za sve dobro koje si učinio za nas, za dragi nam Senj, bunjevački i podgorski kraj na koji si uvijek bio ponosan, jer sve to naše siromaštvo, krševitost, burovitost i buntovnost, sve je to samo isječak onoga što je Silvije prekrasno sročio veličanstvenim stihovima:

"Čelik-značaj, zmaj plamenit,
kad je gonit crna jata,
na braniku lav korjenit,
dižeš nam se div Hrvata..."

I na kraju, premda više nema ni Tebe ni naočite plejade eminentnih arhitekata, urbanista, konzervatora i graditelja, ostaje naše zajedničko djelo iz kojega će, duboko vjerujem, iznjedriti mladež kojoj smo ostavili, sve u svemu, čvrste i ravne putove po kojima će znati doći do ljepše budućnosti i to nas ispunjava zadovoljstvom. Neka Ti je ova pisana riječ, dragi prijatelju, naš spomen i hvala.

Sl. 2. Senj - grad i luka, snimak od jugozapada oko 1965.